

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/122/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011041
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2120011041.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného C. N., nar. XX.XX.XXXX, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 30.06.2020, sp. zn. 3PP/72/2020, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.9.2020 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného C. N. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením prvostupňový súd podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona žiadosť odsúdeného C. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXXX/XX, J., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 29.10.2015, sp. zn. 3T/13/2015, v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava zo dňa 05.05.2016, sp. zn. 4To/35/2016 zamietol.

Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody - vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, avšak nespĺňa podmienky materiálne.

V prípade prvej materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností prvostupňový súd uviedol, že táto nie je splnená v plnom rozsahu, pričom prvostupňový súd vychádzal z obsahu hodnotenia ÚVTOS, ktoré konštatovalo, že odsúdený len čiastočne spĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie, pričom sa opieralo najmä o viaceré negatívne poznatky vyskytujúce sa v správaní odsúdeného týkajúce sa nedodržiavania zásad slušného správania voči odsúdeným a príslušníkom ZVJS hlavne z dôvodu neobjektívneho pohľadu odsúdeného na svoju osobu a realitu, ako i nekritický postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti. V rámci plnenia pracovných povinností na pracovisku bola jeho pracovná morálka dlhodobo podpriemerná, vyskytol sa tiež prípad, kedy odsúdený nahováral iných odsúdených, aby si neplnili svoje pracovné povinnosti. Aj keď sa pracovná morálka a výkony odsúdeného po intervencii upravili, vývoj a charakter jeho správania svedčí o tom, že nebol v plnej miere schopný adaptovať sa na podmienky výkonu trestu a plne si uvedomiť svoju zodpovednosť za svoje prechádzajúce kriminálne správanie. Taktiež hodnotenie ústavu konštatovalo, že odsúdený doposiaľ len čiastočne plní ciele programu zaobchádzania a resocializačná prognóza sa javí ako menej priaznivá. Vzhľadom na uvedené skutočnosti možno konštatovať, že u odsúdeného nie je zaznamenaný taký intenzívny a kontinuálny progres v jeho správaní, aby bolo možné vyhodnotiť splnenie tejto materiálnej podmienky v plnom rozsahu.

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku, prvostupňový súd uviedol, že v nadväznosti na vyhodnotenie prvej materiálnej podmienky ani táto nie je splnená, nakoľko podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa nedostane do rozporu so zákonom. Prvostupňový súd vychádzal predovšetkým z obsahu hodnotenia ÚVTOS, charakteru a závažnosti spáchanej trestnej činnosti a charakteristiky osobnosti odsúdeného. V prípade odsúdeného doposiaľ

vzhľadom na jeho osobu a samotný priebeh výkonu trestu odňatia slobody nie je možné dôvodne očakávať, že po podmiennečnom prepustení bude viesť riadny život.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil po jeho vyhlásení odsúdený sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. RNDr. Silvie Prachovej.

Obhajoba je toho názoru, že pobytom odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody po dobu 4,5 roka bol v plnom rozsahu naplnený aj účinok preventívneho pôsobenia výkonu trestu odňatia slobody. Akékoľvek zmiernenie obmedzenia odsúdeného, spočívajúce v podmiennečnom prepustení na slobodu, by neohrozilo ochranu spoločnosti a ani neznižilo účinok preventívneho pôsobenia už vykonaného trestu odňatia slobody. Odsúdený nikdy predtým nebol trestne stíhaný ani odsúdený, bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Odsúdený pred výkonom trestu odňatia slobody žil riadny život, spolu so svojou rodinou. Jeho skrat bol spôsobený tragickou smrťou v tom čase maloletej dcéry, nedokázal sa vysporiadať s jej smrťou a nedokázal pochopiť ako v uvedenom čase jeho manželka jej smrť prijala. Psychologickú traumu, ktorou prešiel odsúdený, si zapamätal do konca života; konanie, ktoré predchádzalo výkonu trestu odňatia slobody (spáchanie trestného činu) vziať späť nedokáže, zapamätal si ho však do konca života a v kontexte už vykonaného trestu odňatia slobody sa z neho dostatočne poučil a ľutuje ho. Počas obdobia 4,5 roka vo výkone trestu odňatia slobody mal odsúdený dostatok času sa vyrovnáť so smrťou dcéry a prijať túto skutočnosť ako fakt v jeho minulosti. Svoje konanie odsúdený úprimne ľutuje. Obvinený žiada sťažnostný súd, aby opätovne na základe tejto sťažnosti prehodnotil jeho podmiennečné prepustenie a zohľadnil nasledovné skutočnosti: a) v uvedenom prípade sa nejedná o recidivistu; b) spáchanie trestného činu bola spôsobené psychologickou traumou, ktorú odsúdený zažil a ktorú počas obdobia 4,5 roka prijal a vysporiadal sa s ňou; c) plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie; d) počas výkonu trestu odňatia slobody sa u neho odstránili negatívne návyky, posilnili sa jeho pozitívne sociálne a rodinné väzby, najmä k druhej dcére, s ktorou je počas výkonu trestu odňatia slobody v kontakte; e) vo výkone trestu sa snažil správať čo najlepšie, a to ako vo vzťahu k spoluodsúdeným, tak aj k príslušníkom Zboru väzenskej a justičnej stráže; f) odsúdený súhlasil so zaradením do práce a svoje pracovné povinnosti si taktiež vzorne plní; g) má prísľub nového zamestnania, čím by sa naplnila resocializačná funkcia už zrealizovaného výkonu trestu odňatia slobody; h) odsúdený je vlastníkom nehnuteľnosti - bytu, nachádzajúceho sa na ulici Y. XX v J., teda má zabezpečené bývanie a je najvyšší predpoklad, že má splnené podmienky na opätovné vedenie riadneho života; i) má vybudované riadne zázemie na budúci život. V rámci individuálneho prístupu k odsúdenému možno konštatovať, že v zmysle vyššie uvedených skutočností je u odsúdeného možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, o čom svedčí aj čestné prehlásenie jeho druhej dcéry, ktorá napriek spáchanému trestnému činu je ochotná byť mu nápomocná. Odsúdený si zodpovedne plní svoje povinnosti zamerané na osvojenie a rešpektovanie základných spoločenských a interných noriem, k zodpovednosti za svoje správanie ako i k sebadisciplíne. Odsúdený C. N. si je vedomý, že bol súdne trestaný a úprimne to ľutuje. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti preto žiada, aby bol C. N. podmiennečne prepustený na slobodu a bola mu uložená primeraná skúšobná doba podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona. Prípadne obhajoba navrhuje, aby mu bol nariadený probačný dohľad nad odsúdeným a ustanovené primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 Trestného zákona.

Prokurátor sa po vyhlásení uznesenia vzdal práva podať sťažnosť.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd z obsahu spisového materiálu zistil, že okresný súd, po obdržaní žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, postupoval procesne správne, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu návrhu na podmiennečné prepustenie, zároveň vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného a rozhodol spôsobom, ktorý krajský súd považuje za správny a zákonný.

Podľa § 66 ods.1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody; b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu aj krajský súd zistil, že odsúdený splnil iba formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený nespĺnil materiálne podmienky, spočívajúce v tom, že by svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. S prvostupňovým súdom uvedeným odôvodnením nesplnenia materiálnych podmienok zo strany odsúdeného sa sťažnostný súd plne stotožňuje a bez potreby jeho podrobného opakovania na neho poukazuje.

Sťažnostný súd sa nestotožnil so sťažnostnými námietkami obhajoby, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a že sa počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody u neho odstránili negatívne návyky. To, že sa z jeho pohľadu vo výkone trestu snažil vo vzťahu k spoluodsúdeným ako aj k príslušníkom Zboru väzenskej a justičnej stráže správať čo najlepšie, ešte neznamená, že to tak aj objektívne bolo, pričom hodnotenie riaditeľa ústavu na výkon trestu svedčí skôr o opaku.

Pozitívna zmena v jeho správaní v ostatnom období pred požiadanim o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu vyznieva skôr formalisticky a účelovo, aby si tak „na poslednú chvíľu“ pripravil podmienky na podmiennečné prepustenie. O tom svedčí aj tá skutočnosť, na ktorú poukazuje obhajoba v sťažnosti, že odsúdený súhlasil so zaradením do práce a svoje pracovné povinnosti si vzorne plní, avšak, vychádzajúc z hodnotenia riaditeľa ústavu, je tomu tak až po poslednej intervencii vykonanej v novembri 2019, pričom predtým bola jeho pracovná morálka dlhodobo podpriemerná a dokonca sa vyskytol aj prípad, kedy odsúdený nahováral iných odsúdených, aby si neplnili svoje pracovné povinnosti.

Sťažnostný súd zdôrazňuje, že pokiaľ mal odsúdený dlhodobé problémy adaptovať sa na podmienky vo výkone trestu (vo vynútenom prostredí, kde je obmedzená jeho osobná sloboda) a plnením svojich povinností a svojím správaním preukázať svoje polepšenie a svoje správanie zlepšil iba krátko pred podaním žiadosti o podmiennečné prepustenie, nie je nateraz na mieste od neho dôvodne očakávať, že v prípade podmiennečného prepustenia na slobode povedie riadny život.

Na uvedenom závere nič nemení ani obhajobou v sťažnosti uvádzané, že sa nejedná o recidivistu a že sa posilnili jeho pozitívne sociálne a rodinné väzby, najmä k druhej dcére, s ktorou je počas výkonu trestu odňatia slobody v kontakte, má prísľub nového zamestnania, má zabezpečené bývanie či vybudované riadne zázemie na budúci život.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.